

214

1775/II/9

χ. Μανόλη Κωνσταντίνου

978/φ 99r

σχ. 215, 246-248

Πρακτικό. Απατηλή επίτευξη συνουσίας. Αγωγή από πληρεξούσιο της παθούσας. Ένσταση για έλλειψη πληρεξουσιότητας. Εξώγαμο τέκνο. Αίτημα εγγυοδοσίας για τα έξοδα της δίκης και παροχής εγγυητή για την παράσταση του εναγομένου.

Αναβολή συζητήσεως.

¹³/ ||17||75: φευρουαρίου: 9 έπαρησιάσθη κατέμπροσθεν ήμών ό Κάρολ Χούμπερ ¹⁴/ από τό τεζαουραριάτο, κράζοντας (εί)ς τήν κρίσιν μας τόν Νίτζον Δημη:¹⁵/τρίου φαγγαρασάνον έγκαλώνταστον ότι έδυνάστευσεν μέ ταξίμα¹⁶/τα τήν δηγατέραν του Γεώργι Θεωδώρου όνόματι Έληνκουϊτζα ¹⁷/ ή όποϊα και έγένησεν και παιδί, και ζητ(ει) μέ τήν κρίσιν ότι να ¹⁸/ πάρη τό αυτό κορίτζη δια νόμιμον γυναϊκατου, ό όποϊος Ίονί:¹⁹/τζας πρώτον μέν άπεκρίθη ότι δέν τόν έγνωρίζη δια έπίτρο:²⁰/πον, και μετέπ(ει)τα κράζοντας τήν μάνα του κοριτζιου και βεβαιώνων²¹/τάστον αυτή μέ τό στῶματης, τόν έγνώρισεν, πλήν έζήτισεν διο:²²/ρίαν 4 εύδομάδαις διανὰ Αποκριθῆ, μέ τό να μην (εί)χεν ²³/ καμμίαν (εί)δησιν, ό έπίτροπος του κοριτζιου προτοστολο:²⁴/γίξη και ζητᾶ, πρώτον μέν καουτζιονι δια τά έξωδα τῆς κρί:²⁵/σεως, δεύτερον δέ έγγητην δια τήν περσιόνατου να μην ²⁶/ φύγη έως τήν άνωθεν διωρίαν, όθεν εκρίθη από λόγου ²⁷/ μας δια τό καο<υ>τζιονι των έξόδων τῆς κρίσεως (εί)ναι άμφίβο:²⁸/λον επ(ει)δή χρ(εί)ξη να γένη και Από τά δυο Μέρη, διαδέ τόν ²⁹/ Ίδιον γίνεται έγγυήτρια ή Ίδια Μάνατου (εί)ς τήν έρχωμένην διω³⁰/ρίαν να τόν παρρήσιάζη, όθεν τούς δήνεται τό αυτό τέρμινον ³¹/ και των δυονών να (εί)ναι έτοιμοι να σταδούν (εί)ς τήν κρίσιν.

³²⁻³⁶/ δωμᾶς βελλερᾶς νυν προεστῶς mr, Μανηκάτης σαφράν(ος) mrw, Γιάννης μαυρωδῆς [χ. Γ. Ι. Μάρκου], Κόνσταντήνος· Αρπασίς mr, Γεώργιος Ίωάνν(ου) μάρκ(ου) mr, κυρήτζης χ(ατζῆ) τύχ(ου), Μανόλης Κωνσταντίν(ου) mrw, Ίωάννης Ίωάνν(ου) μάρκ(ου) καπετάνος mrw.

στ. 13-18 Αγωγή για απατηλή επίτευξη συνουσίας¹, που ασκείται από υπάλληλο του τρανσυλβανικού Θησαυροφυλακίου, ως πληρεξουσίου της παθούσας, εναντίον του γιου ενός μέλους της Κ. Η παθούσα είναι ορφανή από πατέρα, ο οποίος ήταν επίσης μέλος της Κ. Αίτημα της αγωγής είναι η σύναψη γάμου της παθούσας με τον εναγόμενο, προς εκπλήρωση της υποσχέσεως γάμου με την οποία την παρέσυρε ο δράστης («μέ ταξίματα»).

- στ. 19 Ένσταση του εναγομένου για έλλειψη πληρεξουσιότητας του αντιπροσώπου της ενάγουσας.
- στ. 20-21 Η νομιμοποίησή του γίνεται από την μητέρα της ανήλικης(;).
- στ. 22-23 Πρόφαση άγνοιας για τη γέννηση τέκνου από τη συνεύρεση και αίτηση προδεσμίας από τον εναγόμενο.
- στ. 27-28 Το Κριτήριο δεν ορίζει εγγυοδοσία υπέρ της ενάγουσας, επειδή δεώρησε ότι η έκβαση ήταν αμφίβολη. Δέχεται όμως να εγγυηθεί προσωπικά η μητέρα του εναγομένου ότι αυτός δεν θα φυγοδικήσει.

1. Βλ. ΕΚΣ, 224-225 ανάλυση για τα λεγόμενα «εγκλήματα κατά των ηθών» και την προσβολή της γενετήσιας ηθικής ως εννόμου αγαθού στο δίκαιο της Κ. Η έννοια του «έδυνάστευσεν» δεν μπορεί να είναι ότι βίασε την κοπέλα αλλά ότι έγινε συνεύρεση, διότι ακολουθεί ο προσδιορισμός «με ταξίματα», που υποδηλώνει συναίνεσή της με την προοπτική του γάμου.

215

1775/III/19

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 99ν

σχ. 214, 246-248

Πρακτικό. Εκπροσώπηση ορφανής στο δικαστήριο από τη μητέρα της. Προδεσμία για τον διορισμό πληρεξουσίου δικηγόρου. Αναβολή της δίκης.

// 1775 : μαρτίου: 19:

²/ Έπαρ(ει)σιάσδει ό Νίτζος Δημητρίου δια τήν όπισθεν ύπόδεσιν όπου έχ(ει) μέ ³/ τήν θυγατέραν του μακαρίττου Γεωργίου Θεοδόρου, βάνωντας (εί)ς τόν τόπον ⁴/ του δια άβοκάτον τόν κύρ Ιοχάννες Κούν, άβοκάτος όμνεγμένος ⁵/ ό όποίος επ(ει)ρεν τήν ύπόδεσιν άπάνωτου, ζ(ει)τά καί τό όπισθεν κρά:⁶/ξιμον τό όποίον καί του δίδεται. κράζωντας όμως τήν μητέραν ⁷/ τής κώρης καί μέ τό νά μήν έχη άτβοκάτον, ζ(ει)τά καί αύτῇ ⁸/ δ(ει)ωρήα, καί τήν δίδεται, 6: εύδωμάδαις δια νά π(ει)άση καί αύτῇ προ:⁹/ κ<ουρ>άτωραν καί νά έτοιμασθῇ δια κρίσιν¹, καί έστω.

¹⁰⁻¹⁵/ θωμᾱς βελλερᾱς νυν προεστώς mr, Μανικάτης Σαφράν(ος) mr, Ιωάννης τζήγγ(ου) mrω, γεώργιος Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) mr, Κόνσταντήνος Αρπασίς, κυρίτζης χ(ατζή) τύχ(ου) mr, Μανώλης Κωνσταντίν(ου) mpa, Ιωάννης Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) mria, καπετάνος τής έξωτέρας:-

στ. 3-5 Διορισμός δικηγόρου, που αναλαμβάνει την υπόθεση.

στ. 5-6 «...κράξιμον»: η αγωγή, «κράζωντας ...την μητέρα»: «καλώντας» την μητέρα ως κηδεμόνα.

